

Sahte Peygamber

– Hamdi · 26 Temmuz 2018

SAHTE PEYGAMBER

Emeviler dönemidir...

Adamın biri, çektiği fakirliğe isyanından dolayı ve kendisini gibi fakirlik çekenlerin sesini dönemin hükümdarına duyurabilmek amacıyla kendince yeni söylemler bularak peygamberlik iddiasında bulunur. Sözleriyle etrafındaki birçok insanın da aklını karıştırıp taraftar toplamaya başlayınca durum dönemin Veziri-i Azam 'ına intikal eder. Vezir de durumu hükümdara anlatarak adamın, taraftarları huzurunda sorguya çekilip sahtekarlığının herkesçe görülmesi ve esas amacının ne olduğunun anlaşılması için yakalatılmasını sağlar.

Tutuklanan adam halkın ve kendine inananların önünde hükümdarın huzuruna çıkartılır. Sonunda istediği fırsatı elde etmiş olan adam, huzurda sorgulanmaya başlanır.

Hükümdar, adama bakarak konuşmaya başlar:

-Efendi! Efendi!.. Fakirliğe isyan ederek insan peygamber mi olurmuş? Fakirlik veya zenginlik insanın çalışmasına bağlıdır ama peygamberlik Allah vergisidir ve mucize gösterilerek ispat edilir. Sen de peygamberlik ilan etmişsin. Madem peygambersin bir mucize göster de görelim!

Adam gayet sakin tavırlarla cevap verir:

-Ne tür bir mucize istiyorsunuz? Söyleyin, göstereyim!

Hükümdar aklına ilk geleni söyler:

-İbrahim aleyhisselam peygamberlerin atası olarak kabul edilir. Ona yapıldığı gibi bizde senin için bir ateş yakalım ve içine atalım. Eğer yanmazsan inanırız sana.

Bunun üzerine adam:

-Hükümdarım bu benim için kolay ama sizin için tehlikeli olur, der.

Bu cevabı duyan Hükümdar çok şaşır:

-Benim için neden tehlikeli olsun ki? Ateşe girecek olan sensin. Yoksa korktun mu?

-Yok, efendim; ne korkacağım! Eğer siz beni ateşe atarsanız ve ben bir yolunu bulup da kurtulursam halk tarafından benim peygamber olduğum, sizin de nemrut olduğunuz düşünülür. Buradaki insanların tamamı size isyan eder.

Hükümdar bakar ki bu adam hem zeki hem de kurnaz.

-Tamam, o zaman; daha kolay bir şey olsun; Bize İsa aleyhisselam gibi bir ölü dirilt.

Adam yine rahat tavırlarla cevap verir:

-Bu tam bana göre! Şu belinizdeki kılıçla yanı başınızda bulunan Vezir-i Azam 'ın kellesini vurun; ben de hemen şuracıkta onu dirilteyim.

Bu defa da Vezir-i Azam bakar ki sorguya çekilmesine sebep olduğu bu sahtekâr, intikamını ustalıkla almaya çalışıyor; hemen devreye girer:

-Senin ne olduğunu ben biliyorum be adam! Sana inananlardan birini seç de onun üzerinde ispatla peygamberliğini, diyerek durumu kurtarmaya çalışır.

Bunun üzerine Vezir-i Azam 'ından vazgeçmek istemeyen hükümdar:

-Sana inananlardan birini seç mucizeni onun üzerinde ispatla, der.

Fakat taraftarlarının arasından hiç kimse buna yanaşmaz.

Bu defa hükümdar:

-Bu iş böyle olmaz! En iyisi sen daha kolay bir mucize göster. Şu an aklımdan ne geçiyor, ne düşünüyorum onu bil, deyince adamın eline tam istediği fırsat geçer ve padişaha:

-Hükümdarım, şimdi siz şunu düşünüyorsunuz; bu adam deli değil, aptal hiç değil. O da benim gibi en son peygamberin Hz. Muhammed (Sav) olduğunu ve O'ndan sonra da peygamber gelmeyeceğini çok iyi biliyor. Belli ki fakirlikten çok çekmiş. Huzuruma çıkıp derdini arz edebilmek için kendince bir yol belirlemiş. Tüm bu yaptıkları açlıktan ve fakirlikten kaynaklanıyor. En iyisi ben bunun ihtiyaçlarını gidereyim de, bir daha kimsenin aklını çelmesin, deyince;

Adamın maksadını anlayan hükümdar, kahkahalarla gülmeye başlar. Adamlarına emir verir:

-Şu fakir adama ve taraftarlarına hazineden para verin ve ihtiyaçlarını giderin.

Mustafa GÜL (Yayınlanmayı bekleyen kitabımdan)